

Gülerek, Keyif Alarak

Kız çocuklar her zaman özeldir

Evliliklerinin ilk gününde kadın ve kocası kapıyı kimseye açmamaya karar verip anlaşılır.

İlk olarak o gün damadın anne ve babası evli çiftleri görmeye gelir. Çift kapının hemen ardındaydı. Kadın ve kocası birbirlerine baktılar. Adam kapıyı açmak istedi ama eşi ile yaptığı anlaşma gereği kapıyı açmadı.

Böylece anne ve baba daha fazla beklemeyip gittiler.

Aynı gün içerisinde bir süre sonra gelinin ailesi geldi. Eşler anlaşmaya rağmen birbirlerine baktılar. Gelin gözyaşları içerisinde bunu yapamam diye fısıldayıp kapıyı açtı. Eşi hiç bir şey söylemedi.

Yıllar sonra 4 oğlan çocuğun ardından 5. olarak kız çocukları dünyaya geldi. Baba yeni doğan kız çocuğu için büyük bir kutlama yapmayı planladı ve tüm tanıdıklarını davet etti.

Davetten sonra o gece eşi kocasına dört çocuğa böyle bir kutlama yapmadığı halde neden bu sefer böylesi bir kutlama yapmak istediğini sordu. Eşi basit bir yanıt verdi: Çünkü yalnızca kızım bana kapıyı açacak.

Kız çocukları her zaman özeldir.



Bayram tebriği (Aziz NESİN)

1965 senesiydi. İşe gireli henüz iki hafta olmuştu. Bir genel müdürlükte, özel kalem müdürünün yardımcısıydım. Bayrama on gün kala, müdürüm hastalandı ve rapor aldı. Ertesi gün, genel müdür, beni odasına çağırdı.

- Buyrun efendim.

- Tebrik kartları hazır mı evladım?

- Hangi tebrik kartları efendim?

- Eyvahlar olsun, Şükrü sana söylemedi mi? Bayram geldi, tebrik kartı göndermeli. Şimdiye çoktan postaya

vermiş olmamız gerekirdi.

- Hiç haberim olmadı efendim.

- Hemen, hemen hemen ! Yarına istiyorum üç bin adet kartı sabaha kadar yaz ve postaya ver.

- Emredersiniz efendim! dedim ve odadan çıktım.

Ancak üç bin adet bayram tebrik kartını tek tek nasıl yazacağım

Genel müdür, kartların çini mürekkeple ve güzel bir yazıyla yazılmasını isterdi. Üç bin adet kartın iki bin tanesi makamca kendinden aşağıda olanlara şu şekilde yazacaktım:

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

Kalan bin tanesi de, daha üst makamdakilere:

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim. şeklinde yazılacaktı.

Hiç vakit geçirmeden masamın başına geçip kolları sıvadım. Önümde davetiyelerden oluşan irili ufaklı pek çok dağ duruyordu. Ben mesaim bitiyor, az sonra çıkar evime giderim derken, sabaha kadar burada kalıp üçbin kartı yazmak zorunda kaldım. Sızlanmanın faydası yok, işe başlayayım:

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

5,10,20,50,100, 750,875. Yazıyorum yazıyorum bitmiyor! Vakit gece yarısını geçti gitti bana öyle bir sıkıntı bastı ki, tarif edemem. Yazıyorum, yazıyorum, yazıyorum, bitmiyor.

En nihayetinde alt makam kartları bitti. Ama ben de bittim. Şafak sökmek üzereydi. İş biten kartları masamın üzerinden alıp başka bir yere koydum.

Ama önümde hâlâ bin adetlik bir kart yığını durmaktaydı.

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederimle başladım..

Durmadan yazıyordum. Göz kapaklarım öyle ağırlaşmıştı ki, gözlerimi açık tutmam her bir karttan sonra daha da zor bir hale gelmişti. Resmen işkence çekiyordum.

125, 279, 400, 689. yazdım yazdım yazdım. Bir vakit sonra, artık ben kaleme değil o bana hakim olmaya başladı. Ama hâlâ yazıyordum:

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.

Niyaz ederim başarılı günler sizinle eşinizin bayramını kutlarken...

Kutlarken eşinizin bayramını saygıyla sıhhatli günler diler Niyazi ile beraber ederim...

Niyazi ile birlikte sizin ve eşinizin bayramını kutlarken ayrıca sıhhatle ederim...

Önce bayramınızı eder, sonra eşinizle Niyazi'ye başarılı günler dilerim...

Sizin de eşinizin de Niyazi'nin de bayramını saygıyla eder, sıhhat dilerim..

Sıhhatli eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, Niyazi'ye başarılar diler aynı zamanda ederim...

Bayramınıza etmeden önce eşinizi saygıyla kutlar Niyazi'nin gözlerinden öperim...

Sizin de, eşinizin de, Niyazi'nin de, bayramını da, tatilini de, gelmişini de, geçmişini de.. saygıyla ederim...

Sabah tam mesai saatinde, gözlerim kan çanağı bir halde kartları yetiştirdim.. Genel müdür bir-ikisine şöyle bir baktı:

Aferin dedi. Bitirmen iyi olmuş. Hemen postalayın!

Hemen postaladık.

Üç gün sonra da önce bizim genel müdürü, ardından bendenizi postaladılar.